

вчальних посібників елективних курсів; *зміст і структуру* шести елективних курсів; структуру тематичних модулів навчальних посібників елективних курсів;

- **здійснено** добір навчальних матеріалів (текстів для читання, системи вправ і завдань, ілюстративних матеріалів, позатекстових матеріалів) до шести навчальних посібників елективних курсів для учнів старшої школи; *методичну організацію* дібраних матеріалів у змісті навчальних посібників елективних курсів;

- **складено** список навчально-мовленнєвих ситуацій як засобів навчання, що орієнтують учнів на дотримання відповідної комунікативної поведінки під час спілкування в різних соціально-комунікативних умовах відповідно до змісту елективного курсу;

- **окреслено** оптимальний обсяг тематичної інформації та ефективних видів і форм діяльності для навчання учнів спілкування у формі діалогу культур;

- **визначено й охарактеризовано** педагогічні технології оволодіння змістом запланованих елективних курсів (навчання у співпраці, проектна діяльність, ситуативне спрямування навчання тощо);

- **апробовано** окремі тематичні модулі навчальних посібників елективних курсів у старших класах експериментальних навчальних закладів відділу;

- **підготовлено й опубліковано** *Концепцію* навчальних посібників елективних курсів з іноземних мов для 10–11 класів профільної школи і *Навчальну програму* елективних курсів з іноземних мов для старшої школи загальноосвітніх навчальних закладів.

ПРИНЦИПИ ПОБУДОВИ ЗМІСТУ ШКІЛЬНИХ ПІДРУЧНИКІВ З ІНОЗЕМНИХ МОВ

В. Г. Редько, к. пед. н.

Наразі, очевидно, ні в кого не викликає сумніву, що найбільш раціональною системою підручників з іноземних мов є та, яка сконструйована одним автором або одним авторським колективом. За таких умов зміст навчання, репрезентований у такій

навчальній літературі, створюється на засадах єдиної концепції, яка відображає позицію автора/авторів щодо різноманітних проблем підручникотворення. Серед них, на наш погляд, найважливішими можна вважати *принципи побудови змісту підручника*. Відповідно до сучасних тенденцій розвитку шкільної іншомовної освіти нами визначено такі з них:

- 1) взаємопов'язаного навчання іноземної мови і культури;
- 2) паралельного і взаємопов'язаного навчання усного (говоріння, аудіювання) і писемного (читання, письма) мовлення;
- 3) комплексного виконання комунікативної, виховної, розвивальної, освітньої цілей навчання іншомовного спілкування;
- 4) індивідуалізації та диференціації навчання;
- 5) відповідності навчальних матеріалів актуальному розвитку педагогічної, психологічної, методичної наук;
- 6) доступності навчального змісту;
- 7) забезпечення міжпредметних зв'язків, зокрема з рідною мовою;
- 8) автентичності текстових навчальних матеріалів;
- 9) наступності змісту навчання як у структурних компонентах кожного підручника, так і в усій серії підручників за роками навчання;
- 10) варіативності змісту підручників, що дає вчителю можливість, за потреби, видозмінювати та адаптувати його до наявних умов навчання;
- 11) відповідності навчальних матеріалів віковим особливостям учнів;
- 12) типовості засобів навчання (типів і видів вправ та завдань, формату правил-інструкцій, обсягу структурних компонентів), їх уніфікація для всієї серії підручників;
- 13) достатності обсягу мовного і тематичного інформаційного матеріалу для виконання вимог навчальної програми та забезпечення іншомовних комунікативних міжкультурних намірів учнів.

Зазначені вище принципи можуть бути адаптивними для використання авторами/авторськими колективами під час конструювання змісту шкільних підручників з англійської, іспанської, німецької, французької мов.